

Vides apuntalades. L'altre món dels pisos de l'Aurora

>> Estrella Amador, veïna del barri des de 2007, al terrat dels edificis.

Text i fotos > **NUNO PERESTRELO**, fotògraf

Amagats entre les vies del tren i una de les artèries que connecten Girona amb el nord, fa anys que els veïns dels trenta pisos de l'Aurora esperen i desesperen per la seva rehabilitació estructural. És un barri del qual costa trobar imatges fetes des de dins per mostrar com s'hi viu, o què implica habitar aquest microcosmos del Pont Major i descobrir que aquestes persones que hi viuen també són persones.

És una tarda de diumenge assolellada, som al febrer. Ha plogut el dia abans i els bassals fan de

mirall dels edificis, apuntalats de dalt a baix des de fa vuit anys. Oficialment, falten pocs dies perquè hi comencin les esperades obres. Han vingut tècnics municipals a fer fora els vehicles, i un altre cop els polítics han fet els seus anuncis. Però tot continua molt tranquil. Massa tranquil, diuen els veïns. «Des del 2017 ens diuen que han de començar. Som al 2025 i encara res, ens tenen abandonats!», diu Estrella Amador, que hi viu d'ençà de 2007.

Ho explica des d'un dels àtics on els veïns eixuguen la roba. Per arribar-hi cal pujar escales i zones

>> Les línies del tren estan just al costat dels pisos de l'Aurora.

comunitàries plenes d'esquerdes. A baix de tot hi ha un cotxet d'infant aparcad, envoltat per trossos de runa suspesos en unes xarxes que eviten que caiguin a terra.

Els pocs propietaris que s'ajunten al carrer durant la tarda eviten l'ombra freda i s'escalfen al sol. Es queixen del que costa pagar tot el que els demanen. Rebobinem amb en Quim.

L'any 1972, Joaquim Soler, llavors un jove de trenta anys, va venir a viure aquí. Primer va comprar dos pisos a la planta baixa, després dos més a dalt, on encara viu amb la dona i la filla. Ara en té vuitanta-un: «Soc el més vell del barri, i aquí es vivia com Déu mana, era maco de venir, me'n vaig enamorar. Però ara... guita'!!».

Jubilat des del 2011, en Quim es va tornar a fer autònom. Treballa només per poder pagar els més de trenta mil euros que va haver d'assumir per les obres, fa més d'un any. «Ara ja estaré donat d'alta fins que em mori», diu amb ironia. Es queixa d'un problema que considera clau: «Aquí no hi ha unió, la gent no es reuneix, no parlen ni diuen res».

Però en Hassan, de quaranta anys, no hi està d'acord: «Hi ha moltes famílies joves, molts infants... i ens respectem, no hi ha conflictes». Prefereix no dir el seu nom real perquè viu a casa del sogre, un altre ancià del barri: «Això és com si estigués allunyat de tot, com si fos un altre món». A la nit, hi ha zones completament a les fosques. La canalla no pot jugar, falta manteniment: «Cada pis paga cent noranta euros al mes de taxa d'escombraries... i no veiem res a canvi». I encara conclou: «Sembla que hàgim d'esperar una tragèdia perquè facin alguna cosa».

Una sensació que comparteix en Nebil, un altre nom fictici d'un inquilí que hi viu sol des de fa gairebé set anys: «El barri està malament. Si plou, has d'anar amb botes». Explica que cada setmana apareixen tècnics a inspeccionar, però mai no es comença res: «Sempre paraules, però no es treballa».

Sortim de casa d'en Nebil i baixem les escales. A baix, l'aigua dels bassals vibra. Acaba de passar un tren. Durant uns segons fugaços, els passatgers han pogut veure els pisos de l'Aurora, potser sense saber-ho.

[Poc després de fer aquest reportatge i recollir aquests testimonis, les obres de rehabilitació als pisos de l'Aurora van començar i, segons fonts municipals, avancen a bon ritme.]

>> La façana dels pisos, apuntalada amb bastides i xarxes de protecció. L'estat de degradació és visible a simple vista des del carrer.

>> Detall de l'interior d'un dels pisos.

>> Quim Soler, el veí més antic del barri. Hi viu des del 1972.

>> La cuina d'un dels pisos del barri.

>> Sota les xarxes plenes de runa, hi ha la zona comunitària que dona accés als habitatges de la planta baixa.

>> Veïns del barri reunits al carrer.

>> Detalls de la degradació acumulada.

>> El barri es veu reflectit als bassals quan plou.

>> Es pot accedir als pisos pel passeig de Sant Joan Bosco, al barri del Pont Major.

>> Quim Soler pujant cap a la primera planta, on té casa seva.